

«...ενώ λόγω των αυξημένων συγκεντρώσεων σκόνης η ορατότητα θα είναι περιορισμένη.» , ανέφερε το δελτίο καιρού το οποίο ανέτρεψε την πρόγνωση, που έκανε λόγο για Σαβατιάτικη λαμπρή λιακάδα και ζέστη. Γρήγορα οι νοτιάδες μετέφεραν τη σκόνη που έκατσε πάνω από την Αττική και την Πελοπόννησο δημιουργώντας μια γκριζα, άρρωστη ατμόσφαιρα . Μοιραία, η επιθυμία για μια βουτιά, στον Καραθώνα είχε πέσει η ιδέα, παραχώρησε τη θέση της σε άλλες δραστηριότητες.

Το κομμάτι της παλιάς εθνικής οδού,

από Κόρινθο προς Άργος, που μέχρι το '90 ήταν ο μοναδικός άξονας που κατέβαινε και στην πρωτεύουσα της Αρκαδίας, ήταν ήσυχο. Σολομός, Χιλιόμοδι, Δερβενάκια, οδικά τμήματα τα οποία τότε, ήταν συχνά πηγμένα με κομβίο φορτηγών και αυτοκινήτων που έκαναν την προσπέραση δύσκολη και επικίνδυνη, πάνω σε μια επιφάνεια γλιστερή, με δεκάδες δρόμους να τα τέμνουν κάθετα, καθιστώντας τις συνθήκες κάπως αγχώδεις, ειδικά εφ' όσον βιαζόσουν.

Τώρα, που η κυκλοφορία έχει αραιώσει, η διαδρομή φαίνεται όμορφη, με τα στριφτερά της κομμάτια γοητευτικά καθώς ειδικά τούτη την εποχή που, σε πείσμα της μουντάδας της ατμόσφαιρας ξετυλίγονταν ανάμεσα στα πράσινα, χλοερά τείχη της άνοιξης.

Σε λιγότερο από 140 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα βρίσκεται ο χώρος στάθμευσης του αρχαιολογικού χώρου των Μυκηνών. Το περασμένο Σαββάτο, ήταν κατειλημμένος, σχεδόν, στο σύνολο του από δεκάδες λεωφορεία και αυτοκίνητα. Ένα μόνο δίτροχο. Το «δικό μας», λευκό, χιλιάρι CBF.

Εκατοντάδες άνθρωποι στεφάνωναν το λόφο της ακρόπολης. Πραγματική πανσπερμία. Ανατολίτες, Ευρωπαίοι, ημεδαποί, κάθε ηλικίας με την πλειοψηφία, να την κατέχουν οι έφηβοι. Παιδιά πλαισιωμένα από τους δασκάλους τους, που προσπαθούσαν να τους μεταφέρουν την συμβολή του Μυκηναϊκού πολιτισμού στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Η πιο σοβαρή αποστολή της ημέρας, τουλάχιστον μετά το μεσημέρι, αναμφίβολα η Ιταλική, με την ξεναγό της να κεντά στην τραγουδιστή τους γλώσσα και τους πιτσιρικάδες πειθαρχημένους να ακούν. Από κοντά και τα Γαλάκια, ενώ τη διάκριση των πιο ζωντανών απέσπασαν τα Ελληνόπουλα.

Περισσότερα από 3.500 χρόνια από τότε που η μητρόπολη των Μυκηνών κυριαρχούσε στη λεκάνη της Μεσογείου, από τότε που τα Κυκλώπεια τείχη στοιχειοθετούσαν ένα ασύλληπτο τεχνικό άθλο, από τότε που η μνημειώδης είσοδος της πύλης των Λεόντων δέσποζε της τειχισμένης ακρόπολης, εξακολουθεί να γοητεύει ενώ οι σύγχρονοι θαυμάζουν το χθες, διδασκόμενοι τόσα, από το σημείο όπου ο μύθος και η ιστορία συναντώνται πάνω στη γη της Αργολίδας.

Πέρα από τα 15 μνημεία που συνθέτουν ότι έχει απομείνει, πάνω στο λόφο της ακρόπολης,

από τον προ 35 αιώνων Μυκηναϊκό πολιτισμό, υπάρχει και το μουσείο, δημιουργημένο με τρόπο όχι μόνον να μην ενοχλεί, αλλά να προσθέτει και μια ακόμα αξία στον ιστορικό τόπο.

Μόλις το ένα τέταρτο από τα 2.000 τ.μ. της συνολικής του επιφανείας και τα δύο από τρία επίπεδά του, αποτελούν εκθετήριο των ευρημάτων της ευρύτερης περιοχής, ενώ στους υπόλοιπους χώρους φυλάσσεται και συντηρείται επί πλέον αρχαιολογικό υλικό.

Όποιος συνειδητοποιήσει το βάθος αυτού του μουσείου, όπως και πολλών άλλων στην πατρίδα μας, δεν μπορεί παρά τα βγεί διαφορετικός απ'ότι μπήκε. Κι' όταν η καθημερινότητα ισοπεδώνει το περιεχόμενο των μουσείων, μια επίσκεψη είναι ικανή να μας θυμίσει και πάλι, πολλά.

Από το ογκώδες βιβλίο των εντυπώσεων στον πάγκο της εισόδου, έτσι σε ένα πολύ γρήγορο ξεφύλλισμα, στις εκατοντάδες σελίδες του από τον Ιούλιο του '12, που προφανώς γέμισε το προηγούμενο, με κάθε, σχεδόν, γλώσσα της υφηλίου, κρατώ τρεις μοναχά λέξεις με κεφαλαία Ελληνικά. Θαρρώ ήταν ότι πιο συγκινητικό, περιεκτικό από αυτά που πρόλαβα να δω, να καταλάβω:

«ΕΛΛΑΔΙΤΣΑ Σ' ΑΓΑΠΩ»,

είχε γραφτεί και θαρρώ ότι τα είχε συνδυάσει όλα αυτή η μικρή, αποκαλυπτική πρόταση, το μεγαλείο με το ταπεινό, το συναίσθημα με την εξωτερικευσή του.

Μετά τις 14.00 ο χώρος στάθμευσης άδειαζε σιγά – σιγά. Ο οδικός άξονας που συνδέει τις Μυκήνες με το Ναύπλιο είναι ένας φαρδύς, πεδινός δρόμος με καμπές και διασταυρώσεις, που διασχίζει τον εύφορο κάμπο με τους πλούσιους πορτοκαλεώνες. Παρά την

αρρωστημένη ατμόσφαιρα με την κακή ορατότητα και τα βαριά σύννεφα σκόνης η θερμοκρασία ήταν ιδανική για δίτροχη βόλτα και το τα 998 κ.εκ. του CBF γουργούριζαν, υποθέτω, ευχαριστημένα στην άδεια άσφαλτο.

Στην πρώ τη πρωτεύουσα της Ελλάδας,

έτσι τουλάχιστον μας πληροφορούν οι πινακίδες στην είσοδο του Ναυπλίου, διότι για αυτό τον τίτλο ερίζουν και οι Αιγινήτες, η κίνηση είναι μεγάλη. Στο χώρο στάθμευσης της παραλίας δεκάδες πούλμαν έχουν ήδη αδειάσει τους επιβάτες και η πόλη ασφυκτιά από κάθε είδους ταξιδιώτη, πολλοί από τους οποίους είχαν ήδη περάσει από τις Μυκήνες. Η πλατεία Συντάγματος γεμάτη ζωή όπως και οι πεζόδρομοι, τα κάθε είδους καταστήματα. Στους πάνω μαχαλάδες, μια σειρά από κτίρια θυμίζουν προηγούμενες δεκαετίες, ενώ η πληθώρα αυτοκινήτων με αθηναϊκές πινακίδες μαρτυρά ότι ο εσωτερικός τουρισμός έστω και προβληματικός είναι ακόμα ζωντανός.

Η θολή ατμόσφαιρα δημιουργεί ένα περίεργο σκηνικό με το Μπούρτζι να στέκεται μετέωρο ανάμεσα στην θάλασσα και τον ορίζοντα, που δεν ξεχωρίζουν ενώ το φόντο του αργολικού κόλπου χάνεται μέσα στην σκονισμένη αχλή.

Εξήντα δύο (62) άτομα, 30 άνδρες και 32 γυναίκες, συμμετείχαν στην εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλης.